

РЕШЕНИЕ

№ 897

гр. София, 11.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 22.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

като разгледа дело номер **3619** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК във връзка с чл. 49, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/. Образувано е по жалба на Б. академия на науките /БАН/ срещу Заповед № РД-18-3/11.01.2011г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта и относно имоти с идентификатор № 68134.1970.144, 68134.1970.2300, 68134.1970.2778.

В жалбата, в допълнителна молба и писмена защита са развити съображения относно незаконосъобразността на оспорваната заповед. Като цяло направените възражения навеждат за наличието на спор за собственост. Моли съдът да отмени заповедта в оспорваната част, вкл. и относно записа в кадастралния регистър, че имотът е публична държавна собственост. Претендира разноси и юрисконсултско възнаграждение по представен списък.

Ответникът – Изпълнителния директор на АГКК чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съдът да остави в сила заповедта като правилна и законосъобразна.

Заинтересованата страна – И. Д. И. лично и чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли съдът да остави в сила заповедта по съображения изложени в становище по делото и в писмени бележки.

Заинтересованите страни – Й. Д. Т., А. Д. В., В. В. В. Е. А. Т., В. А. С., М. И. С., В. Г. Я., Р. Г. Т. не изразяват становище по съществуването на спора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и след като провери обжалвания акт

съобразно чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт по силата на чл. 49, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/. Жалбата е подадена от лице, за което е налице правен интерес от оспорването, тъй като жалбоподателят претендира да е собственик по силата на Закона за БАН на недвижим имот, за който с оспорваната заповед са одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри. Съгласно чл. 49, ал. 4 ЗКИР заповедта може да се обжалва от собствениците и носителите на други вещни права върху недвижимите имоти и съседните на тях, които са в обхвата на кадастралната карта. Предвид изложеното съдът не споделя доводите на заинтересованата страна И., че жалбата е процесуално недопустима. Следва да се отбележи, че жалбоподателят обосновава качеството си на заинтересовано лице със съответните доказателства – Акт за държавна собственост на недвижим имот № 4029 от 16.01.1961г.; Акт за държавна собственост № 6504 по преписка от 1995г. Жалбата е подадена в срок. От доказателствата по делото се установи, че заповедта е обнародвана в ДВ бр. 17/25.02.2011г. Жалбата подадена на 24.03.2011г. е в срока по чл. 49, ал. 2 ЗКИР. С оглед изложеното, настоящия съдебен състав приема, че се обжалва в срок, подлежащ на оспорване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Със Заповед № РД-16-5/05.03.2008г. на изпълнителния директор на АГКК, на основание чл. 35, ал. 1 и ал. 2 от ЗКИР е открито производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на СО, район „В.“. Заповедта е обнародвана в ДВ бр. 32 от 25.03.2008г. и в два централни ежедневника. Видно от съставения протокол № КД-10-17-67/26.11.2009г. комисия назначена от изпълнителния директор на АГКК е приела кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на СО, район В.. В ДВ бр.42/04.06.2010г. е публикувано съобщение за приетите кадастрална карта и кадастрални регистри на район В.. Предоставен е 30-дневен срок от обнародването за писмени искания и възражения по тях от заинтересованите лица. Представено е Възражение от БАН рег. № 94-7675-317/02.07.2010г. Видно от протокол № КД-10-17-57 от 18.11.2010г. възражението на БАН е уважено.

По делото са изслушани и приети, без оспорване от страните две съдебно – технически експертизи, които съдът кредитира като обосновани, непротиворечиви, кореспондиращи със събраните по делото доказателства и изготвени от вещи лица с необходимата професионална квалификация. От двете експертизи се установява, че в кадастралната карта имотите, предмет на жалбата са нанесени съобразно предвиденото в действащия кадастрален план (комбинирана скица № 5 към СТЕ на в. л. Ч. – л. 315). В открито съдебно заседание на 22.01.2013г. на въпрос на съда вещото лице Ч. посочи, че имотът Ботаническа градина не е ограден с ограда или други материализирани граници. Не са оградени и имотите на заинтересованите страни. Няма поставени трайни регламентиращи знаци.

Като доказателства са приети Решение № 7037 от 17.12.2012г. по дело 1228/2012г. по описа на АССг. На същото не е отбелязано, че е влязло в сила. Представени са и Решение № 2851 от 23.05.2012г. по дело 1227/2012г. на АССг и Решение № 14293 от 14.11.2012г. по дело № 9379/2012г. на ВАС, с което е потвърдено решението по дело

1227/2012г.

Останалите доказателства съдът намира, че не следва да обсъжда, доколкото същите касаят собственическите претенции на всяка от страните и навеждат на спор за собственост.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:

Заповедта е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 49, ал. 1 от ЗКИР приетите кадастрална карта и кадастрални регистри на района се одобряват със заповед на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър. При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяна на заповедта само на това основание. От представените по делото доказателства се установи спазването на процедурата регламентирана в ЗКИР – чл. 35 - 50 и в Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /Наредба № 3/2005г./, в редакцията и към датата на издаване на заповедта.

При издаването на заповедта настоящата инстанция намира, че не е допуснато нарушение на материалния закон, предвид следното. При създаването на кадастралната карта и кадастралния регистър административният орган е длъжен, съгласно чл. 41, ал. 1 от ЗКИР да обедини както данните, които се съдържат в карти, планове, регистри и друга документация, така и тези, които са набрани от различни измервания, в т. ч. такива, направени на място. За да е законосъобразна кадастралната карта в частта относно поземлените имоти трябва посочените в чл. 27, ал. 1, т. 1 ЗКИР данни да съответстват на правото на собственост и да бъдат технически верни. За да гарантира това, законодателят лимитативно е определил както източниците на данни за кадастралната карта като цяло – чл. 41, ал. 1 ЗКИР, така и източниците на данни за границите на поземления имот – чл. 43, ал. 1, т. 5. В разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /Наредба № 3/2005г./ са посочени приоритетите, от които административния орган следва да изхожда при изготвяна и одобряване на кадастралната карта. От доказателствата по делото се установи, че първите два критерия по Наредба № 3/2005г., в редакцията и към датата на издаване на оспорваната заповед не са налице. По делото не са представени доказателства, че собствениците са означили граничните точки на имотите си, че са ги означили с регламентирани трайни знаци. На място няма и материализирани огради. Следователно ответникът правилно е приложил третият критерий, а именно одобрен кадастрален план и е нанесъл имотите в кадастралната карта съобразно предвиденото в този план. Преценена от тази гледна точка и с оглед разпоредбата на чл. 142, ал. 1 АПК административния акт се явява правилен и законосъобразен.

По делото са представени съдебни решения за отмяна на заповедите, с които имоти № 2778 и 2300 са нанесени в кадастралния план. С отмяната на заповедите, тези имоти не са отразени в кадастралния план, поради което не са налице основания за прилагане на този критерий по наредбата. Доколкото само решението за отмяната на заповедта, с която е нанесен имот 2778 е влязло в сила и съобразно разпоредбата на чл. 142, ал. 2 АПК по отношение на нанасянето на този имот в кадастралната карта оспорваната заповед следва да се отмени. По отношение на имот 2300 към датата на приключване на устните състезания по настоящото дело не са представени доказателства за влизането му в сила, поради което нанасянето в одобрената

кадастрална карта е правилно и законосъобразно. Тук съдът намира за необходимо да отбележи, че всички доводи на жалбоподателя, че за нанасянето на тези имоти в кадастралната карта одобрена със оспорваната заповед са неотносими, тъй като те касаят процедурата по чл. 53 ЗКИР, а не тази по чл. 49 ЗКИР, по която имотите се нанасят съобразно приоритетите по Наредба № 3/2005г.

По отношение на претенцията, направена доста след подаване на жалбата срещу оспорваната заповед, в КР да се впише, че имот с идентификатор № 68134.1970.144 е собственост на БАН, а не публична държавна собственост съдът намира следното. И в тази и част жалбата е неоснователна. Жалбоподателят твърди, че е собственик на имота на базата на предвиденото в Закона за БАН. Представя актове за държавна собственост, но не представя съставени нотариални актове за собственост. Същият не е изпълнил задължението си да представи актовете си за собственост при изготвяне на кадастралната карта и регистър, поради което на основание чл. 39, ал. 5 от Наредба № 3/2005г. разходите за отстраняване на непълнотите и грешките по имотите след одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри са за негова сметка. Това е така, тъй като при изготвянето на кадастралната карта собствениците имат не само права, а и задължения - чл. 38, чл. 41 от ЗКИР, чл. 39, ал. 3, ал. 5 от Наредба № 3/2005г.

С оглед изхода на спора съдът намира, че всяка от страните следва да понесе направените от нея разноски по производството, поради което такива съдът няма да присъжда.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Б. академия на науките Заповед № РД-18-3/11.01.2011г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта и относно имот с идентификатор № 68134.1970.2778.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър за ново произнасяне в едномесечен срок от получаване на преписката в съответствието с мотивите на решението по отношение на имот идентификатор 68134.1970.2778.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. академия на науките срещу Заповед № РД-18-3/11.01.2011г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта и относно имоти с идентификатор № 68134.1970.144, 68134.1970.2300.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Р. Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: